

**LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR 2000**

04 - 6 Begrundelsespligtens omfang ved afslag på ansøgning om bolig efter sociale kriterier.

*En kommune havde afslået en ansøgning om en social boligtilde-
ling og oplyst, at afslaget var givet "ud fra en samlet social vur-
dering af din totale situation".*

*Ombudsmanden kritiserede kommunen for begrundelsen som væ-
rende helt utilstrækkelig, og henstillede, at kommunen meddelte
ansøgeren en fyldestgørende begrundelse. (J. nr. 11.40.31.0./61-
99)*

A klagede den 17. juli 1999 over, at K kommune havde afslået hans an-
søgning om tildeling af en social bolig, samt over den begrundelse kommu-
nen havde givet i afslaget.

A's klage havde følgende ordlyd:

"...

Det begyndte i 1985. Dengang havde jeg en lejlighed i ..., inden jeg rejste til en
anden by for at arbejde, lånte jeg lejligheden til en bekendt som jeg stolede på, mens
jeg var væk fra ... ca. 1½ år, men det viste sig at denne bekendt ikke havde betalt en
eneste måned mens jeg var væk, så lejligheden blev taget fra mig, og fra dengang
havde jeg ikke bolig siden, kun hos familie og venner i 14 til 15 år har jeg boet hos
dem...

Jeg har talt med borgmesteren, socialudvalgsformanden, sagsbehandlere, og en-
kelte kommunalbestyrelsesmedlemmer. Jeg har talt med INI A/S folk, men det har
ikke hjulpet en eneste gang, og da jeg blev såret i armene i 1993, søgte jeg om en
førtidspension. I 3½-4 år ventede jeg førtidspension, og det fik jeg i august 1997...

Jeg blev lovet en social bolig af socialmedhjælperne, så jeg betalte ikke den ene
gang med den årlige betaling til INI A/S, men boligen fik jeg ikke selv om jeg var
hos socialudvalget fra okt. 1997 til april 1998, hvor jeg fik afslag tre gange. Jeg skrev

også til kommunalbestyrelsen hvor jeg også fik afslag ... Jeg skrev til INI A/S og talte med en medarbejder i INI A/S, men de sagde, at fordi jeg ikke betalte den ene gang skulle jeg begynde fra begyndelsen, altså skal jeg vente ca. 14 år til. Det vil sige at jeg skal vente 28 år på at få en lejlighed. Hvad mener I?”

Socialforvaltningens boligvisitationsudvalg gav den 27. oktober 1998 afslag på A's ansøgning om tildeling af en bolig. Afslaget havde følgende ordlyd:

“Siden den 1. januar 1995 har A/S Boligselskabet INI overtaget al administration af boligerne her i K kommune.

K kommune har dog i henhold til lejelovens bestemmelser en begrænset adgang til lejemål til brug for særlige sociale formål.

Socialforvaltningens boligvisitationsudvalg har på mødet den 23. oktober 1998 behandlet din ansøgning om hjælp til bolig.

Udvalget besluttede, at du ikke umiddelbart kan komme i betragtning til hjælp til bolig, ud fra en samlet vurdering af din totale situation.

Vi kan derfor anbefale dig genbekræfte boligansøgningen på A/S Boligselskabets INI's filialkontor.

Endvidere henvises du til at søge bolig på det private boligmarked.

Afgørelsen kan inden 4 uger efter brevet modtagelse ankes til Det Sociale Udvalg i K kommune”.

A påklagede herefter ovennævnte afgørelse til Socialudvalget. Socialudvalget meddelte følgende til A ved brev af 22. december 1998:

“Socialudvalget behandlede på møde den 8. december 1998, anke over Boligvisitationsgruppens afgørelse af den 23. oktober 1998.

Socialudvalget stadfæstede Boligvisitationsgruppens afgørelse, med den begrundelse at du ikke umiddelbart kan komme i betragtning til hjælp til bolig, ud fra en samlet social vurdering af din totale situation.

Der opfordres endvidere til, hvert år at genbekræfte ansøgning om bolig ved Boligselskabet.

Du kan klage over denne afgørelse senest 4 uger efter I har fået brevet. Eventuel klage sendes til Kommunalbestyrelsen, ...”.

A påklagede ovennævnte afgørelse til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen meddelte ved brev af 22. februar 1999 ligeledes afslag på A's ansøgning. Af brevet fremgår følgende:

“Kommunalbestyrelsen behandlede på møde den 8. februar 1999, anke over Socialudvalgets afgørelse af den 10. december 1998.

Kommunalbestyrelsen stadfæstede Socialudvalgets afgørelse, med den begrundelse at du ikke umiddelbart kan komme i betragtning til hjælp til bolig, ud fra en samlet social vurdering af din totale situation.

Der opfordres endvidere til, hvert år at genbekræfte ansøgning om bolig ved Boligselskabet”.

Jeg anmodede ved brev af 2. september 1999 K kommune om udlån af klagers sagsmappe, samt at fremkomme med bemærkninger til pågældende klage. Jeg anmodede specifikt K kommune om at oplyse, hvad der nærmere blev ment med begrundelsen for afslaget i kommunens brev af 22. februar 1999 til A.

K kommune meddelte ved brev af 24. september 1999 følgende:

“...

Med kommunens vending "med den begrundelse, at du ikke umiddelbart kan komme i betragtning til hjælp til bolig ud fra en samlet social vurdering af din totale situation" menes at A ikke umiddelbart opfylder betingelserne i.h.t. vedtægterne for tildeling af social bolig f.eks. ved at han har en livstruende sygdom, at han har behov for hjælp fra hjemmeplejen eller hensyn til børn".

Jeg udtalte herefter:

"Tildeling af social bolig:

A har klaget over, at K kommune ikke tildelte ham en social bolig.

Jeg har ud fra sagens oplysninger lagt til grund, at K kommune har truffet sin beslutning ud fra de retningslinier, der er fastsat i Vedtægter for Boligvisitationsgruppen. Heraf fremgår, hvilke ansøgere der prioriteres højest i forbindelse med tildeling af en social bolig.

Jeg har ikke mulighed for at foretage en nærmere vurdering af, hvorvidt A på ansøgningstidpunktet var berettiget til tildeling af en social bolig.

Jeg har således ikke mulighed for at foretage en nærmere vurdering af K kommunes afgørelse, og det skøn, der er forbundet hermed, idet dette kræver en vurdering og bevisførelse, som jeg ikke har mulighed for at foretage.

Jeg vil dog henlede K kommunes opmærksomhed på, at kommunen er forpligtet til at inddrage alle relevante kriterier i vurderingen af om en person skal tildeles en social bolig. Kommunen kan således ikke nøjes med at lægge vægt på kriterier, som er opremset i kommunens vedtægter for boligvisitationsgruppen, hvis der findes andre relevante kriterier i en konkret sag.

Begrundelsen for afslaget:

Boligvisitationsudvalgets, socialudvalgets samt kommunalbestyrelsens afgørelse, indeholder den samme begrundelse for afgørelsen, idet det fremføres "at du ikke umiddelbart kan komme i betragtning til hjælp til bolig, ud fra en samlet social vurdering af din totale situation".

Da det er kommunalbestyrelsens afgørelse af 22. februar 1999, som A har klaget til mig over, vil jeg dog alene foretage en vurdering af begrundelsen for denne afgørelse.

Kommunalbestyrelsens ovennævnte afslag er en afgørelse i sagsbehandlingslovens forstand, idet denne fastsætter A's retsstilling.

Afgørelsen skal derfor indeholde en begrundelse, der opfylder begrundelseskravet i sagsbehandlingsloven, da afgørelsen ikke gav ham fuldt medhold i hans ansøgning.

Sagsbehandlingslovens § 22 har følgende ordlyd:

"En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold".

Om de nærmere krav til begrundelsen fastsætter sagsbehandlingslovens § 24 følgende:

"En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Begrundelsens indhold kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jf. § 15".

Kommunalbestyrelsens ovennævnte begrundelse for afslaget på A's ansøgning, indeholder reelt ingen forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold. Formuleringen "at du ikke kan komme i betragtning til hjælp til bolig, ud fra en samlet vurdering af din totale situation" er således utilstrækkelig, idet dette ikke giver A en forklaring på, hvorfor han ikke fik tildelt en social bolig.

K kommune har i sit brev til mig af 24. september 1999 fremkommet med en nærmere forklaring på, hvad der egentlig blev ment med ovennævnte formulering. K kommune har således meddelt mig, at der med formuleringen blev ment, "at A ikke umiddelbart opfylder betingelserne i.h.t. vedtægterne for tildeling af social bolig, f.eks. ved at han har en livstruende sygdom, at han har behov for hjælp fra hjemmeplejen eller hensyn til børn".

Jeg bemærker i den forbindelse, at kommunens ovennævnte præcisering af, hvad der reelt lå bag ved kommunens afslag, ville have været nødvendigt at medtage i afslaget til A, for at opfylde minimumskravet i sagsbehandlingslovens § 24, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2.

Jeg finder det kritisabelt, at begrundelsen for K kommunes afgørelse var ufyldstgørende.

Retsvirkningen af ufyldstgørende begrundelse:

Af Grønlands Hjemmestyres Vejledning til Sagsbehandlingsloven, side 64 fremgår følgende om retsvirkningerne af unddadt eller ufyldstgørende begrundelse:

"I sager, hvor afgørelsen efter bestemmelserne i sagsbehandlingslovens § 22 skal være ledsaget af en begrundelse, kan en afgørelse efter omstændighederne blive ugyldig hvis begrundelsen helt mangler eller på afgørende punkter er ufyldstgørende..... I øvrigt vil retsvirkningen af en manglende begrundelse normalt alene medføre forlængelse af en eventuel klagefrist, indtil der er meddelt parten en begrundelse, der opfylder kravene i § 24".

Jeg har som ovennævnt vurderet, at K kommunes begrundelse for afslaget på A's ansøgning om tildeling af bolig ikke var fyldestgørende.

Jeg henstiller derfor, at K kommune påny besvarer A's ansøgning om tildeling af bolig, ledsaget af en fyldestgørende begrundelse.

Jeg anmoder K kommune om at tilsende mig en kopi af besvarelsen til A."

K kommune orienterede mig efterfølgende om, at kommunen havde sendt A en fyldestgørende begrundelse, hvorfor jeg besluttede ikke at foretage yderligere i sagen.